

Süleyman Demirel Üniversitesi
Fen Bilimleri Enstitüsü
Bilgisayar Mühendisliği Ana Bilim Dalı
Zeki Optimizasyon Teknikleri Dersi

Sevdanur GENÇ

ZEKİ OPTİMİZASYON TEKNİKLERİ NELERDİR?

Optimizasyon karar değişkenleri, amaç fonksiyonarı ve sınırlayıcılardan oluşmaktadır. İki temel basamak vardır : problem modelinin kurulması ve çözüm üretmek için modelin kullanılması. Amaç, erken yakınsamadan kaçış, bölgesel araştırmada optimuma hızlı yakınsama ve dinamik gerçek dünya optimizasyonudur.

Klasik optimizasyon algoritmaları, problem matematiksel terimlerle çok iyi tanımlanmalıdır. Özellikle gerçek dünya problemlerini çok iyi tanımlamak mümkün değildir. Küresel optimumu garanti edebilir ama aşırı derecede hesaplama zamanına ihtiyaç duyarlar. Kısa sürede bölgesel optimaya yakınsama eğilimindedirler.

Çözüm uzayını etkin bir şekilde aramayı sağlayacak temel sezgisel yöntemleri birleştirmeye çabalayan yeni yaklaşık yöntemlerdir. Bu yöntemlere örnek verecek olursak; ısıtım işlemi, tabu arama, değişken komşu arama, genetik algoritmalar, karınca kolonisi optimizasyonu, parçacık sürü optimizasyonu ve yapay bağışıklık sistemleridir.

Zeki optimizasyon yöntemlerinin genel özellikleri şöyledir : arama sürecine rehberlik eden stratejilerdir. Amaç, en iyi yada en iyiye yakın çözümleri bulmak için arama uzayını hızlı bir şekilde araştırmaktır. Basit yerel arama algoritmalarından karmaşık öğrenme proseslerine kadar geniş bir yelpazeyi içermektedir. Yaklaşık algoritmalar ve genellikle deterministik değildir. Arama uzayındaki yer en iyi tuzaklardan kurtulmak için çeşitli mekanizmaları kullanırlar. Probleme özgü değildir. Üst seviye stratejiler tarafından kontrol edilen sezgisellerde probleme özgü bilgi kullanımına izin verirler. İleri seviye algoritmalarda, aramaya rehberlik etmesi amacıyla arama sırasında elde edilen bilgiyi (hafızayı) kullanırlar. Kısacası, farklı metotlar ile arama uzayının araştırılması için yüksek seviye stratejilerdir.

En önemli özellikleri çeşitlendirme ve yoğunlaşma arasındaki dinamik dengeyi oluşturmalarıdır. Çeşitlendirme arama uzayında araştırmayı, yoğunlaşma arama sırasında elde edilen tecrübenin (bilginin) işletilmesidir.

Zeki optimizasyon teknikleri esinlendikleri kaynaklara, aramada kullandıkları çözüm sayısına, kullanılan amaç fonksiyonuna, kullanılan komşuluk yapısına ve hafıza kullanımına göre sınıflandırılmaktadırlar.

Esinlendikleri kaynaklara göre : Genel amaçlı sezgisel yöntemler; biyolojik tabanlı, fizik tabanlı, kimya tabanlı, müzik tabanlı ve sosyal tabanlı olmak üzere beş farklı grupta değerlendirilmektedir. Ayrıca bunların birleşimi olan melez yöntemler de vardır.

Aramada kullandıkları çözüm sayısına göre : Algoritma tek bir çözümden başlayıp bunu operatörlerle ilerletiyorsa bunlara tek noktalı yöntemler denir ve tabu arama, ısıtım işlemi gibi bütün yerel arama tabanlı sezgisel algoritmalar bu gruba girer. Arama sırasında tek bir çözüm kullanan algoritmalar, yörünge (trajectory) metotları olarak adlandırılırlar. Bu yöntemlerde arama, arama sürecinde arama uzayında tanımlanan bir yörünge üzerinde gerçekleştirilir.

Kullanılan amaç fonksiyonuna göre : Bazı sezgisel algoritmalar problemin gösterimini gerçekleştirirken amaç fonksiyonunu sabit tutar ve sabit amaç fonksiyonlu olarak adlandırılırlar. Örnek: Genetik Algoritmalar, Karınca Kolonisi Optimizasyonu, Parçacık Sürü Optimizasyonu, Tabu Atama, Değişken Komsu Arama, İteratif Yerel Arama ve Tavlama Benzetimi arama. Bazıları da örneğin rehberli yerel arama algoritmasındaki gibi değiştirir ve değişen amaç fonksiyonlu olarak adlandırılırlar. Değiştirmekteki amaç yerel minimumdan kurtulmaktır. Bu mantık, yerel minimumdan kaçmak için bazen diğer sezgisel algoritmalara da uygulanabilmektedir. Örnek: Yönlendirilmiş Yerel Arama (Guided Local Search) meta sezgiseli. Amaç, arama uzayında yapılan bu tür bir modifikasyon ile yerel en iyi çözümlere yakalanmayı önlemektir. Dolayısıyla, arama sırasında elde edilen bilgi kullanılarak amaç fonksiyonu değiştirilir.

Kullanılan komşuluk yapısına göre : Çoğunlukla sezgisel yöntemler tek bir komşuluk yapısında çalışır ve tek komşuluk yapılı olarak sınıflandırılabilir. Değişken komsu arama meta sezgiseli haricindeki meta sezgiseller tek bir komşuluk yapısını kullanırlar. Bazıları da değişken komşuluk arama algoritmasında olduğu gibi arama işlemini sistematik bir şekilde değiştirerek birden fazla yerel arama yöntemiyle diğer çözüm alanlarına ulaşmaya çalışır ve değişken komşuluk yapılı şeklinde sınıflandırılabilir. Parçacık sürü optimizasyonunun iki versiyonu da bulunabilmektedir. Çeşitli komşuluk yapısını kullanmada amaç, aramada çeşitliliği sağlamaktır.

Hafıza kullanımına göre : Algoritmalar çalışırken daha önceki durumlar ya da en iyi durumlar hatırlanıyorsa hafızalı, hatırlanmıyorsa hafızasız şeklinde sınıflandırılabilir. Örneğin parçacık sürü optimizasyonu, karınca kolonisi ve tabu arama hafızalı, ısıtma işlem hafızasızdır. Sınıflandırılmadaki özellik: arama sırasında aramadan elde edilen geçmiş bilgiyi kullanıp kullanmadıklarıdır. Hafıza kullanımı iki farklı şekilde gerçekleştirilebilir: Kısa dönem hafızada, yeni yapılan hareketler, çözümler ya da alınan kararlar tutulur. Uzun dönem hafıza ise, arama sırasında elde edilen bilgiler tutulur.

Çok noktalı algoritmalar : Evrimsel (Gelişimsel) Hesaplama, Genetik Algoritmalar, Evrimsel Algoritmalar, Diferansiyel Gelişim Algoritması, Evrimsel Programlama, Evrim Stratejileri, Sınıflayıcı Sistemleri, Genetik Programlama, Karınca Koloni Algoritmaları, Arı Koloni Algoritmaları, Yapay Bağışıklık Sistemleri, Parçacık Sürü Optimizasyonu.

Bu çalışmada, zeki optimizasyon tekniklerinden karınca kolonisi algoritması Matlab programlama dili ile kullanılarak görsellerde kenar tespiti yapılmıştır. Çalışmanın sonunda orijinal görüntünün diğer kenar tespit algoritmaları olan Robert Cross Filtresi, Prewitt Filtresi, Sobel Filtresi, LoG Filtresi ve Canny Filtreleri ile karşılaştırılması yapılmıştır.

Giris

Karincalar, yasadıkları popülasyonları içerisinde tek başlarına küçük bir canlı olsa dahi topluluk olarak incelenecek olursa büyük bir karmaşanın bireyleri olabiliyorlar. Yaşamlarını sürdürebilmeleri için kendi boyut ve ağırlıklarından daha fazla yükleri taşıyabiliyorlar. Kendi içlerinde sezgisel bir şekilde iletişim ağı kurup, köprü misali yollar tasarlayıp yüklerini bu yollar üzerinden taşıyarak yuvalarına götürebiliyorlar.

Karınca Algoritması, gerçek karınca popülasyonundan esinlenerek tasarlanmış olup bilim dünyasında bu algoritma ile bir çok çözümde kullanılmıştır.

Karınca kolonisi algoritması ve diğer tüm sezgisel algoritmaların kullanım alanları en kısa mesafe problemleriyle sınırlı değildir. En kısa zaman, en az kaynak, en hızlı sonuçlar gibi bir çok çözüm yolu için kullanılabilir. Örneğin, bir arama motorunda karınca kolonisi optimizasyonu kullanılarak amaç edilen sonuca en kısa zamanda ve en hızlı şekilde ulaşılabilir.

Bu çalışmada, öncelikle karınca algoritmasından bahsedilecektir. Bununla birlikte karincaların sezgisel davranışlarını matematiğin olasılık formülleri ile incelenip, ilgili terimlerden bahsedilecektir. Sonrasında Karınca algoritması ile görüntüler üzerinde kenar tespit işlemleri yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler; Karınca kolonisi algoritması, Feromon güncellemesi, Kenar tespit, Karınca algoritması, Karınca kolonisi optimizasyonu.

KARINCA KOLONİ ALGORİTMASI NEDİR?

Karınca kolonisi algoritması (Ant Colony Algorithm - ACA), 1991 yılında Marco Dorigo tarafından tasarlanmış bir algoritmadır.

Algoritmanın genel bakış açısı; gerçek karınca kolonilerinde yaşamlarını sürdüren karincaların kendi sistemlerini sürdürebilmeleri için yiyeceklerini araştırıp bulmaları gerekmektedir. Bunun için yiyecekleri ile yuvaları arasındaki mesafeyi her zaman için en kısa surede katetmeleri gerekmektedir. Bunun içinde yiyecekleri ve yuvaları arasındaki en kısa yolu seçmek zorundadırlar ve zamanla bu sezgisel davranışlarını bir kabiliyet haline getirmişlerdir. Bu kabiliyet sayesinde zaman içerisinde sürekli kullandıkları en kısa yolun çevresinde fiziksel, kimyasal veya çevresel herhangi bir değişim olduğunda, en kısa yol artık onlar için iyi bir tercih olmayabilir. Bunun içinde yeni en kısa yollar bulmaya başlarlar.

Tüm bu sezgisel davranışlarının yanı sıra, karincaların önemli olan diğer bir özellikleri ise çok iyi bir görme kabiliyetine sahip olmamalarıdır. Bu en kısa yolu seçmek için tabii ki etrafı tam olarak görebilecekleri anlamına gelmiyor. Tam olarak kör de değildirler. Bu sebepten, karincalar birbirleri ile haberleşebilmeleri için kendileri tarafından ürettikleri bir kimyasal maddeyi kullanmaktadırlar.

Feromon:

Karincalar kendi aralarındaki iletisimi saglayabilmeleri icin Feromon isimli bir kimyasal madde kullanmaktadirlar. Karincalar yiyecek bulduklari hedeflerine yada yuvalarina ulasabilecekleri yollari katederken, yollari uzerine kendilerinin salgilamis oldugu bir miktar Feromon kimyasal sivisini ve ya kokusunu birakirlar. Karincilar yonlerini tespit ederken feromon sivisinin miktarina onem vermektedirler. Eger ki ulasilacak hedefe ait tum yonlerin feromon sivi miktarlari birbirine esit ise, tum karincalarin bu yonleri secebilme ihtimalleri yani olasiliklari ayni olacaktır. Karincalarinin hepsinin ayni hizlara veya birakmis olduklari sivi miktarlarinin ayni olmasi, daha kısa yollar birim zamanda daha cok feromon maddesi alacagini belirler. Bu sebepten, karincilar hizli bir sekilde en kısa yolu bulurlar. Karincalarin tum bu ugraslari tamamen dogal bir optimizasyon islemine ornek olabilecek seviyede bir davranistir. Tum bu optimizasyon islemleri icinde bir karınca algoritmasi olusturulmustur.

Karınca algoritmaları genetik algoritma gibi bir popülasyon sistemini yaklaşım olarak benimsemistir. Karınca popülasyonu içerisinde bulunan tüm karıncalar bir çözüm yolunu temsil etmektedir. Tüm bu çözüm yolları sayesinde popülasyon içerisindeki tüm karıncaların hareketlerini belirlemelerinde referans olabilmektedirler.

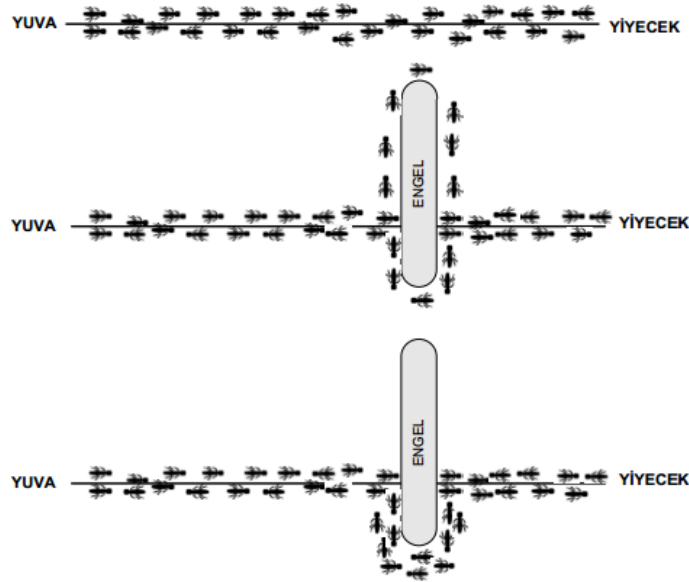
Algoritma, karınca kolonilerinden esinlenerek tasarlandığından oluşan sisteme; karınca sistemi (KS), algoritmaya ise karınca kolonileri algoritması (KKA) ismi verilmektedir.

```

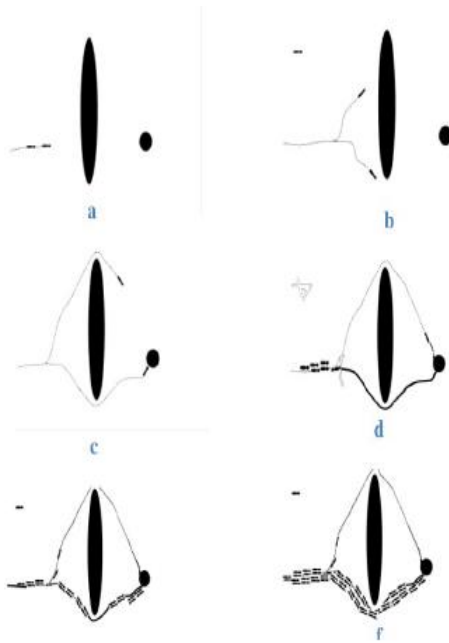
BEGIN
  REPEAT
    Bütün yapay karıncalar için yolların üretilmesi
    Bütün yapay yolların uzunluğunun hesaplanması
    Yapay yollar üzerinde bulunan feromon maddesi miktarının güncellenmesi
    Şu ana kadar bulunan en kısa yapay yolun hafızada tutulması
  UNTIL ( iterasyon = maksimum iterasyon yada yeterlilik kriteri )
END.
```

Karınca Koloni Algoritmasının Adımları:

- 1. Adım:** Karıncaların yonlerini bulabilmesi icin kullandıkları feromon sivilarına ait baslangic feromon sivi degerleri belirlenir.
- 2. Adım:** Karıncalar her farkli noktaya rastgele yerlestirilir.
- 3. Adım:** Karıncalar, sonraki hedeflerine olasilik denklemlerine bagli olacak sekilde turlarini tamamlarlar.
- 4. Adım:** Karıncaların katettikleri yollar ve buna ait olan feromon sivi miktarlari hesaplanir, sonrasinda yeni lokal feromon sivi miktarlari olusturularak ilgili bilgi guncellenir.
- 5. Adım:** En iyi cozume ait yol hesaplanir ve global feromon guncellenmesinde kullanilir.
- 6. Adım:** Iterasyon sayilari tamamlandiktan sonra 2. Adım'a gidilir.

Karincaların Sezgisel ve Feromon Davranışları:

Karincalar yaşamlarını sürdürebilmeleri için yiyeceklerini çevreden araştırmaları gerekir. Bunun için öncelikle, karınca kolonisinden öncü karincalar araştırma yapmak için yuvalarından çıkarlar.

Öncü karincalar çevrede sezgisel olarak bulmuş oldukları herhangi bir yiyecek kaynağının konumunu tespit edip hafızalarında bunu hedef olarak belirlerler. Sonrasında öncü karincalar hafızalarındaki bu bilgi ile yuvalarına geri dönerler.

Geri dönüş esnasında vucutlarından salgıladıkları kimyasal sıvı olan feromon yardımıyla, gectikleri yollara koku veya sıvı olacak şekilde izler bırakırlar. Öncü karincalar yuvalarına vardıklarında karınca kolonisindeki diğer karincalara hedef hakkında hafızasındaki bilgiyi aktarır ve popülasyondaki belirli sayıdaki karincalar

bilgiyi alarak hedefe varmak için yola çıkarlar. Karincalar hedefe ulaşana kadar öncü karincaların yollara önceden bırakmış oldukları izleri referans olarak rastal bir şekilde ilerlerler. Böylelikle iz bulunan tüm yollarda farklı sayılarda karincalar bulunmaktadır. Bu yollardan kısa yolları tercih eden karincalar hedefle yuva arasında daha sık bir şekilde gidip gelecekleri için artık o yoldaki feromon kokusu ya da sıvısının miktarı daha fazla olacaktır. Az kullanılmaya başlanan yollardaki feromon sıvı ya da kokusu zamanla buharlaşmaya başlayacaktır.

Daha önceden kısa yolu seçmeyen ve diğer yollara rastsal bir şekilde dağılan karıncalar yuvalarından ayrılırken yol üzerindeki daha yoğun olan feromon kokusuna ya da sivilisine yönelme olasılıkları çok daha fazla artacaktır. Zaman içerisinde bu kısa yolu tercih eden diğer tüm karıncaların sayıları artacaktır. Böylelikle karıncalar yuvaları ve hedefleri arasında düzenli bir köprü kurmuş olacaklardır.

Karıncaların Feromon ve Sezgisel Davranışlarının Algoritmadaki Yeri:

Karıncaların bir problem üzerindeki çözümlerinin yaklaşımında kullanacakları yöntemleri öncesinde sezgisel sonrasında ise feromon kimyasal maddesi olarak sınıflandırabiliriz. Bunun içinde algoritma içerisinde adım adım ilerleyebilmemiz için belirlenen karıncaların sayıları ile birlikte matrisler oluşturuyoruz. Bu matrisleri sezgisel yaklaşımları ifade edebilmesi sezgisel matris, feromon kimyasalını ifade edebilmesi içinde feromon matrisi olarak isimlendiriyoruz. Bu matrisler olasılık formüllerinde kullanılarak iyi sonuçlara ulaşmamızı sağlayacaktır.

Feromon matrislerinin olasılık formüllerindeki önemi; karıncaların hedefle yuva arasındaki seçmiş oldukları yollarda bulunan feromon seviye miktarlarının düzeyi yer almaktadır.

Sezgisel matrislerinin olasılık formüllerindeki önemi; karıncaların vardıkları bir düğümden varacakları başka bir düğüme kadar olan mesafenin uzaklığıyla ters orantılı bir başlangıç değeridir.

Algoritma çözümünde kullanılacak karınca sayısının artırılması çözüm için iyi sonuçlar vereceği gibi bu matrislere değerlerin atanması ve olasılığın çok fazla artması ile çözüme ulaşmak için tahmin edilen sürenin çok fazla artmasına sebebiyet vereceğinden zaman gittikçe artacaktır. Karıncaların sayısı, çözülecek problemlerin büyüklüğüne ve algoritmanın kullanılacağı alana bakılarak veriler değiştirilebilir.

Karınca Tur Kuralları:

Karınca Koloni Algoritmasında bir tur esnasında, i noktasında yer alan k karıncası, j noktasına yönelirken iki alternatif yol seçmek zorundadır. Bu seçimde Feromon değerinin en yüksek olmasına dikkat edecektir. Genellikle bu seçim ilk alternatifte olasılık değeri $q_0 = \%90$ seviyesinde belirlenmektedir. İkinci alternatifte ise, olasılık dağılımına bağlı olarak yollar seçilecektir. Bu tur esnasında i noktasındaki k karıncasının u adet alternatif yoluna ait çözüm yapılacak formül şöyledir;

$$j = \max_{u \in J_k(i)} \left\{ \left[\tau(i, u) \right]^\alpha \times \left[\eta(i, u) \right]^\beta \right\} \quad \text{eğer } q \leq q_0$$

Burada ilk parantez icerisindeki degerler feromon izleridir. Ikinci parantez arasindaki degerler ise i noktasindan u noktasina ait uzakligin tersi bulunmaktadir. $J_k(i)$ ise, i noktasinda bulunan k karincasinin henuz gitmedigi noktalar temsil eder. Beta ($B>0$) feromon guncellemesinde, uzakligin goreli onemlilikini belirleyen bir degerdir. $q_0(0<q_0<1)$ cozum uzayini belirleyen bir degerdir.

$q \leq q_0$ durumu gerceklestiginde, gidilmesi gereken diger hedef secim degerlerine bagli olarak rastsal bir sekilde secilmektedir. Boylelikle, feromon miktarı yogun olan yollarin secilme olasiligi daha fazla olacaktır.

Gidilecek olan yollarin secilme olasigina ait formul ise soyledir;

$$p_k(i, j) = \begin{cases} \frac{[\tau(i, j)]^\alpha \times [\eta(i, j)]^\beta}{\sum_{u \in J_k(i)} [\tau(i, u)]^\alpha \times [\eta(i, u)]^\beta} & \text{eğer } j \in J_k(i) \\ 0 & \text{Diğer durumlarda} \end{cases}$$

$P_k(i, j)$: k karincasinin i noktasindan j noktasina gecme olasiligi

$r(i, j)$: i ve j noktalar arasindaki feromon matris degeri

$n(i, j)$: i ve j noktalar arasindaki sezgisel matris degeri

α : feromon katsayisi

B : sezgisel katsayisi

J_k : yollara ait noktalarin tamamidir.

Feromon Guncellemesi :

Populasyondaki karincaların tamamı yuva - hedef arasındaki turlarını tamamladıktan sonra feromon sevi miktarları zaman içerisinde yenilenmekte yani guncellenmektedir. İlk işlem, noktaların etrafındaki tüm yollarda feromonlar belirli oranlarda sirasiyla buharlasmaktadır. Buharlastirma islemi az tercih edilen tüm yollardaki feromonlara uygulanmaktadır. Buharlastirma için 0 ve 1 arasinda sabit bir degere sahiptir. Karincaların turlamis oldukları yollardaki feromon miktarları, o yolu önceden kullanan karincanın toplam yol uzunluguyla ters orantili olarak artis miktarında degisim gosterecektir. Boylelikle, kısa yollardan gecmis olan karincaların feromon miktarları daha fazla artisa sebep olacaktır.

Feromon guncellemeleri iki sekilde yapılmaktadır. Bunlar; Local ve Global feromon guncellemeleridir.

Local Feromon Guncellemesi;

Feromon degerleri bir matris olarak dusunelecek olursa; matris degeri t iterasyonuna kadar ilerleyen feromon degerlerine ait bir vektörü olusacaktır. t iterasyonundaki feromon düzeyi ve $0 < \rho < 1$ araligindaki buharlastirma sabiti uzerine ilgili local feromon guncelleme formulu soyle olacaktir;

$$\tau_{ij}(t+1) = (1 - \rho) \tau_{ij}(t) + \sum_{k=1}^m \Delta \tau_{ij}^k(t+1)$$

$$\Delta \tau_{ij}^k(t+1) = \begin{cases} 1/L^k(t+1) & \text{k karincası (i, j) yolunu kullanmışsa,} \\ 0 & \text{diğer durumlarda} \end{cases}$$

$L_k(t+1)$, k karincasinin $t+1$ iterasyonundaki toplam tur miktaridir. Karincalar degisen feromon miktarlari ile birlikte her iterasyonda turlarinida degistirmektedirler. Amac kısa yola ait turlari tespit edebilmekdir.

Global Feromon Guncellemesi;

Karinca koloni algoritmasinda gecerli yollara ait en iyi sonuca sahip olan k karincasinin izledigi yolun feromon düzeyinin arttirilmesi saglanir. Bununla birlikte iterasyonlarda bulunan en iyi sonuclarin belli bir oranda ileriki iterasyonlara aktarilmasi gerceklestirilir. $L_{best}(t+1)$, gecerli iterasyonda bulunan en iyi yola ait olan turun uzunluk miktadir.

Local feromon guncellemesine benzeyen bu olayin formulu soyle olacaktir;

$$\tau_{ij}(t+1) = (1 - \rho) \tau_{ij}(t) + \Delta \tau_{ij}^k(t+1)$$

$$\Delta \tau_{ij}(t+1) = \begin{cases} \frac{1}{L_{best}(t+1)} & (i, j) \text{ en iyi tura ait ise} \\ 0 & \text{diğer durumlarda} \end{cases}$$

KENAR TESPİTİ NEDİR?

Kenar belirleme (Edge Detection) olarak bilinen en önemli görüntü işleme tekniğine ait bir çok algoritma bulunmaktadır. Bu algoritmaların aracılığıyla var olan görüntümüze ait kenarları tespit edebiliriz.

Kenar olarak bildiğimiz tüm tanımlar image'lar yani görüntüler üzerinde farklı bir boyut almaktadır. Image'larda kenarın tek bir anlamı vardır o da, görüntüler arasındaki renk değişimleridir. Fakat her renk değişiminde kenar olarak tespit edilemez.

Kenar tespit algoritmalarında çalışırken öncelikle üzerinde çalıştığımız görüntünün siyah - beyaza donusturulması gerekiyor. Kenar tespit edilmeden önce belli bir threshold yani eşik değeri belirlenmelidir. Eşik değerinden sonra görüntü üzerindeki satır ve sütunlarda bulunan tüm pixel'ler arasındaki renk tonlarının değişimi bu eşik değerini referans alarak kenarlar tespit edilebilir. Eğer görüntü üzerindeki renk değişimi eşik değerinin altında bir sonuç ise, kenar olarak isimlendirilemez.

Kenar tespit yöntemlerinde en çok kullanılan algoritmalara ait filtreler ise şöyledir;

Sobel Filtresi; Sobel filtresine ait algoritmada iki tane konvolüsyon kerneli bulunmaktadır. Birisi yatay kenarları tespit etmek için kullanılırken diğeri ise dikey kenarları tespit etmek için kullanılır. Eksenler üzerindeki piksellere daha çok ağırlık verir.

Prewitt Filtresi; Görüntüler üzerinde yatay ve dikey yönlere ait olan kernellerle birlikte eğimlere odaklanarak sonuçlar vermektedir.

Canny Filtresi; Kenar tespit yöntemlerinde en başarılı sonucu veren bir kernel yapısına sahiptir. Görüntü türü alınmadan önce yumuşatma filtresi uygulanmaktadır. Tek piksel kalınlığında kenarlar üretir ve kırık çizgilerle birlikte pikselleri birleştirir.

Kenar bulma işlemlerinde genel amaç; görüntüdeki gürültüye karşı düşük duyarlılığı bulabilmektedir. Sınırların iyi belirlenebilmesi ve geri kalan tüm kenarlardaki karışıklıkları elemektir. Bu sebepten, kerneller sayesinde görüntü içerisindeki ışık yoğunluklarına ait değişikliklerin anı olduğu yerleri yakalayabiliriz.

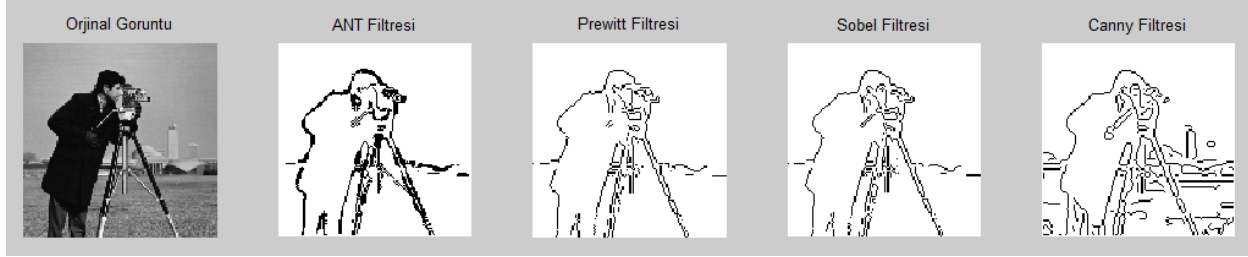
KARINCA KOLONİ ALGORİTMASI YARDIMIYLA GÖRÜNTÜ İŞLEMEDE KENAR TESPİT YAKLAŞIMI

Kenarları tespit edilecek görüntülerdeki her bir kenar aslında karıncalar için bir beslenme yeri, hedef nokta olarak belirlenmektedir.

Görüntü üzerinde, görüntünün boyutlarına göre karıncalar rastgele olacak şekilde pikseller üzerinde farklı konumlara dağıtılıyor. Bilimsel makalelerde çalışılan görüntü boyutları 128X128 ve 8 bit'lik özelliklerdedir. Yine bu makalelerde kenar tespit yönteminde oldukça iyi

sonuclar alinabildigi gibi goruntunun piksellerine gore olumsuz sonuclarda alindigi gorulmektedir.

Kenar tespit yonteminde Canny algoritmasinin basarisiyla kiyaslandiginda ise malesef Prewitt ve Sobel kenar tespit yontemleri ile hemen hemen ayni seviye bir basari sergiledigi gorulmektedir.

Algoritmanin pixel sayisi arttikca calismasi oldukca uzun zaman alabiliyor, bunun icin uygulamanin hiz bakımından performansini arttirabilmek adina matlab'in **Mex File Function** 'larini kullanmak cok fazla faydali olunabilecegini dusunuyor ve ileride bununla ilgili uygulamayi daha iyi bir sekilde iyilestirmeyi planliyorum.

KARINCA KOLONİ ALGORİTMAŞI KULLANILARAK GORUNTULERDE KENAR TESPİT YONTEMİ KULLANIMI

Bu calismamizda, goruntu uzerindeki kenarlarin tespit edilmesinde cok saglikli sonuclar alinabildigi gibi nadir de olsa basarisiz sonuclarda alabiliyoruz.

Calismada zamandan tasarruf edebilmek adina, kullanılan goruntuler 128X128 boyutlarında ve 8 bitlik olacak sekilde hazirlanmistir. Bu istege bagli olarak baska calismalarda degistirilebilir.

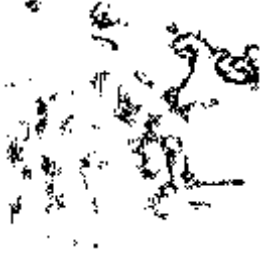
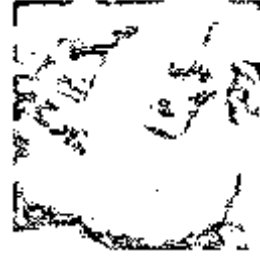
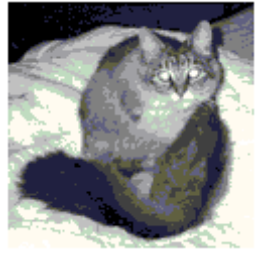
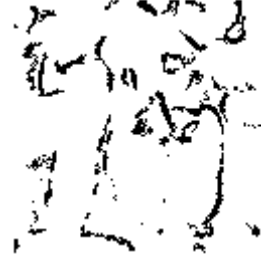
Calismada goruntuler uzerinde islemleri en hizli sekilde gerceklestirebilmek adina Matlab programinin R2017a versiyonu kullanilmistir.

Asagidaki goruntulerde iterasyon sayisi 3 olarak kullanilarak kenar tespit algoritmasi ile almis oldugumuz goruntuler bulunmaktadir.

Kullanilan toplam karınca sayilarini goruntunun satir ve sutun pixel degerlerine gore belirliyoruz. Burada 128 X 128 piksel degerlerine uygun yaklasik olarak 300 degeri verilmektedir.

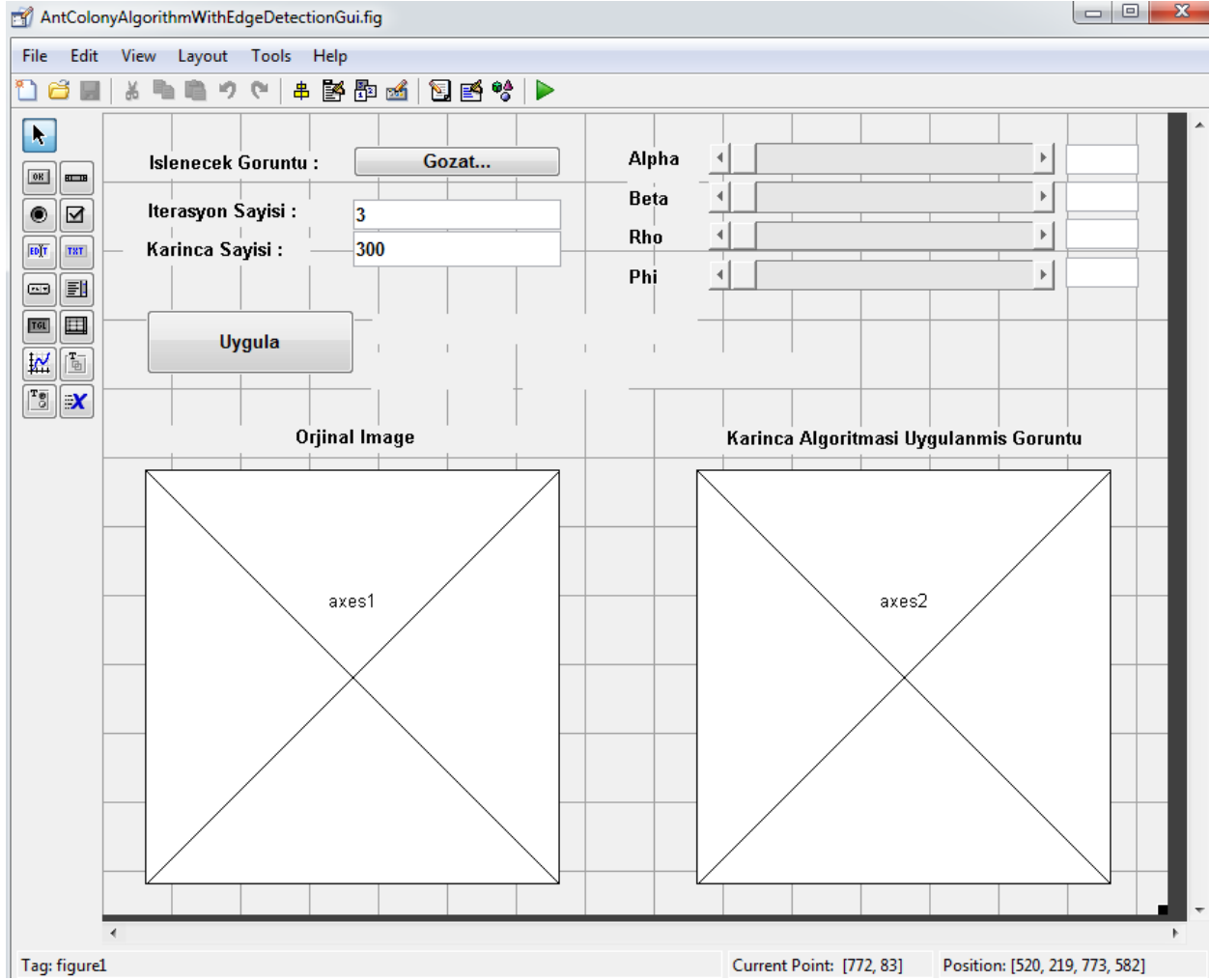
Varsayilan olarak alpha ve beta degerlerini 1 verilir.

Phi degerleri 0 - 0.1 deger araliklarindayken, Rho degerleri 0 - 1 deger araliklarında gore alinan sonuclara ait ornek olabilecek ekran goruntuleri soyledir;

EDGE DETECTION BY ANT COLONY ALGORITHM UYGULAMASININ EKRAN GORUNTULERI;

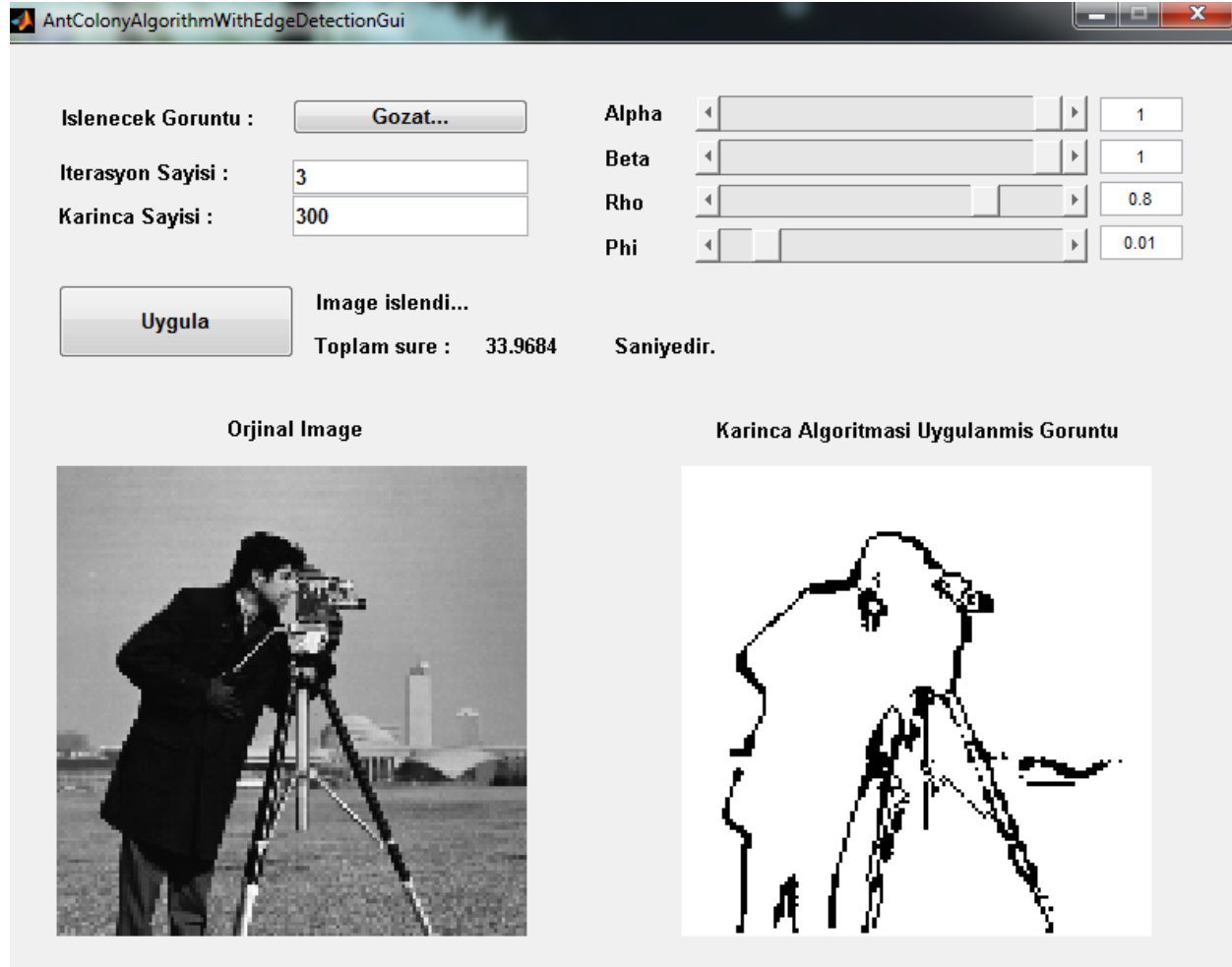
MATLAB GUIDE TASARIMI

Bu çalışmada, Matlab'in gui tool'u kullanılarak kullanıcı arayuzu ile algoritmanın önemli verilerini kullanıcıdan isteniyor.

Formun üzerinde push button yardımıyla kullanıcıdan algoritması uygulanacak image isteniyor. Seçilen image, Axes1 içerisinde gösterilmesi için ilgili kodlar arka planda yazılıyor. Gui tool'una ait slider'lar yardımıyla kullanıcıdan olasılık formüllerinde kullanılacak olan alpha, beta, rho ve phi sayıları isteniyor. Edit text'ler yardımıyla algoritmanın iterasyon sayısını ve yine image'in boyutlarına uygun olacak şekilde algortmada kullanılacak karınca sayısının girişleri yapılıyor. Uygulamanın çalıştırılabilmesi için, Push button yardımıyla seçilen image üzerinde karınca algoritması uygulanıyor. İlgili image'in algoritma uygulanmış hali hemen Axes1'in yanında bulunan Axes2 içerisinde kullanıcıya sonucu sunuluyor. Algoritmanın çalışma süresi ise static text'lerle kullanıcıya raporlamış oluyoruz.

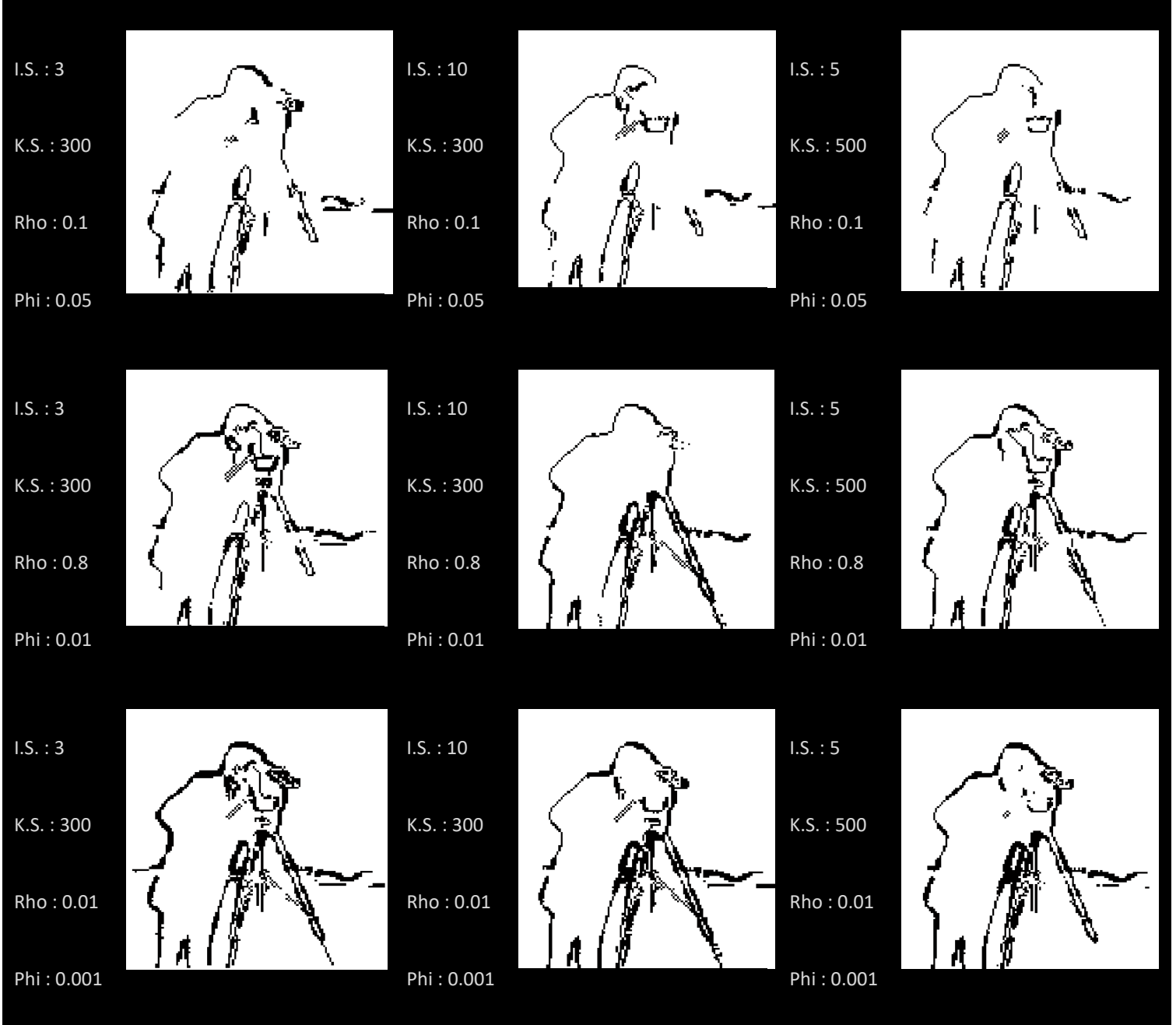
UYGULAMANIN ÇALIŞTIRILMIŞ HALİ

TESTLERDE KULLANILAN DEĞERLER

İterasyon sayısı	3
Karinca sayısı (image satır piksel X image sütun piksel)	300
Alpha değeri (Feromon matris varsayılan katsayısı)	1
Beta değeri (Sezgisel matris varsayılan katsayısı)	1
Rho değeri (Feromon buharlaşma katsayısı)	0.1
Phi değeri (Feromon yok olma katsayısı)	0.05
Feromon değeri	0.0001
Karinca adım sayısı (128X128 / 256X256 / 512X512)	40 / 30 / 20

Bu çalışmada, kullanılan görüntüler 128X128 boyutlarında olup; karınca sayısı, iterasyon sayısı, feromon buharlaşma kat sayısı rho değeri ile feromon yok olma kat sayısı phi değerlerinin değişimleri ile görüntü üzerinde farklı kenar tespit sonuçları tespit edebiliyoruz.

TEST SONUÇLARI

* I.S. : Iterasyon Sayisi

* K.S. : Karınca Sayisi

* Rho : Feromon buharlasma katsayisi olan Rho deger araligi

* Phi : Feromon yok olma katsayisi olan Phi deger araligi

DİĞER KENAR TESPİT ALGORİTMALARINDAKİ GÖRÜNTÜ SONUÇLARI İLE KİYASLAMA

```

goruntu = imread('KameraliAdam.bmp');
robertFiltresi = edge(goruntu, 'roberts');
prewittFiltresi = edge(goruntu, 'prewitt');
sobelFiltresi = edge(goruntu, 'sobel');
LoGFiltresi = edge(goruntu, 'log');
cannygoruntu = edge(goruntu, 'canny');
figure
subplot(231), imshow(goruntu), title('Orjinal Görüntü')
subplot(232), imshow(robertFiltresi), title('Robert Cross Filtresi')
subplot(233), imshow(prewittFiltresi), title('Prewitt Filtresi')
subplot(234), imshow(sobelFiltresi), title('Sobel Filtresi')
subplot(235), imshow(LoGFiltresi), title('LoG Filtresi')
subplot(236), imshow(cannygoruntu), title('Canny Filtresi')

```

